

[Kjær Rasmussen.]

fremtidige taler med et: For øvrigt mener jeg, vi bør have et folketingsblad, men lige netop i dag går det vist an.

Statsministeren (Hilmar Bawnsgaard): Jeg vil gerne først takke for den almindelige tilslutning til lovforslagets principper, og dernæst må jeg selvfølgelig erkende, som også de fleste ordførere har været inde på det, at dette under alle omstændigheder kun er en begyndelse, i hvert fald i den forstand, at vi, både folketing og regering, selvsagt mangler en stillingtagen til de resterende forslag, der er bragt frem i den betænkning, der er afgivet vedrørende pressens forhold.

Jeg har ment, at det var af værdi at få dette lovforslag frem uden at afvente den mere krævende bedømmelse af de øvrige forslag, og det er grunden til, at dette forslag om finansieringsinstituttet er kommet frem isoleret og på et så tidligt tidspunkt. Jeg har forstået, at man accepterer dette fra alle sider. Jeg er ikke i stand til i dag at give noget bindende tilsagn om, hvornår man kan forvente at regeringen vil fremlægge forslag vedrørende de resterende problemer. Jeg vil personlig finde det rimeligt, om man i udvalget — og, om det ønskes, eventuelt i et samråd mellem udvalget og mig — allerede på nuværende tidspunkt drøfter synspunkter vedrørende de øvrige og mere vidtgående forslag.

Jeg vil som eksempel på de overvejelser, man bør gøre sig, blot nævne, at annonceringen ikke er et problem, man kan begrænse til et spørgsmål alene om større statslig annoncering. Det må vel være et spørgsmål om en større offentlig annoncering i det hele taget, og med de større kommunale enheder og ikke mindst med den tanke, vi har om, at centralisere, så afgørelser i et vist omfang flyttes fra de centrale statslige myndigheder ud til amts- og kommunale myndigheder, vil det vel være naturligt, om man, inden man træffer en endelig beslutning, også får en drøftelse med disse nyetablerede kommunale og amtskommunale myndigheder om deres syn på dette. Det er jo ikke blot staten, der har et, skal vi igen bruge dette forfærdelige udtryk, kommunikationsproblem, det er selvsagt også de andre led i den offentlige ledelse, og det er blot ét ek-

sempel på, hvorfor man indtil nu ikke har kunnet tilendebringe disse overvejelser.

Et andet principielt synspunkt, der har været fremme i dag, drejer sig om den direkte statsstøtte, og jeg vil med det samme sige, at jeg deler hr. Per Hækkerups opfattelse, at en sådan støtte formentlig, uanset dens form, næppe nogen sinde ville føre til, at man fra de statslige myndigheders side ville misforstå situationen og begynde at øve direkte pression over for bladene. Dertil er dansk demokrati trods alt for veludviklet. Jeg er enig med hr. Per Hækkerup i denne betragtning.

Når jeg alligevel erklærer mig enig med det ærede medlem fru Merete Bjørn Hansen i, at man må nære store betænkeligheder over for direkte statsstøtte, er det altså ikke af denne grund, men af helt andre grunde. Jeg kan godt nævne to af disse grunde. For det første — og det fremgår jo også af betænkningen — er det ganske svært at finde et tilfredsstillende kriterium for tildelingen af en sådan støtte. Man kan, som det er gjort af et mindretal i betænkningen, vælge papirafgiften, og man kan vælge andre former. Men tilbage bliver, at et tilfredsstillende kriterium under alle omstændigheder bliver svært at formulere, og så synes jeg også, det må med i vurderingen, om man virkelig føler sig overbevist om, at man kan finde en form, der ikke betyder en forøgelse af den risiko, der også i betænkningen er peget på som dagbladenes største risiko, nemlig den manglende evne til at fremme produktiviteten. Der er jo ikke bare i betænkningen formuleret en konstatering af, at produktiviteten ikke er steget. Læser man den rigtigt, står der også, og det mener jeg er rigtigt, at bladene og de organisationer — og det gælder både arbejdsmarkedets organisationer og andre organisationer — der har indflydelse på bladene, simpelt hen ikke har haft den fornødne respekt for hensynet til produktiviteten. Er man sikker på, at denne manglende respekt for produktiviteten ikke vil blive forøget, hvis man indfører statstilskud? Jeg føler mig overbevist om det, og jeg synes i denne som i øvrige sager, at det i og for sig er lige så rart at få sagt lige ud, hvad man mener; her har jeg altså givet udtryk for min opfattelse af nogle af de betænkeligheder, der må knytte